

de af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Ændringsforslag.

Borgbjerg: Det er en mærkværdig Behandling, dette Lovforslag underkastes her ved tredje Behandling. Ved anden Behandling vedtog Folketinget med absolut Flertal, med 75 Stemmer, en principiel Ændring i det fremsatte Lovforslag, en Ændring, der gik ud paa, at de nuværende Invalidere skal bevare deres 800 Kr., ud fra den Betragtning, at det var, hvad man ved Lovens Vedtagelse i 1921 sagde det var og skulde være, en Forsikringslov. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa det egentlig juridiske Spørgsmaal, i og for sig er ogsaa Invalidere rentenydernes moralske Ret tilstrækkelig, men naar den højtærede Justitsminister ved Sagens anden Behandling hævdede, at det ikke var en Forsikringslov, er det jo i stik Strid med, hvad Venstres Indenrigsminister hævdede i 1921, hvad hele Venstre, hvad Udvalgets Ordfører, Hr. Hegelund-Lange, og hvad Venstres Indenrigsminister, Sigurd Berg, den Gang hævdede: at det netop var en Forsikringslov og derved noget andet end det, det radikale Ministerium og det socialdemokratiske Medlem af dette Ministerium havde foreslaaet. Nu kommer ved anden Behandling den nuværende højtærede Justitsminister og vælter det hele ved at sige: Det er ingen Forsikringslov. Men hvad Folketinget vedtog ved anden Behandling, kan der ikke være nogen Tvivl om, og det skete med absolut Flertal.

Der havde da fra Ministeriets og fra den højtærede Sundhedsministers Side kun været to Ting at vælge imellem. Naar Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, udtalte, at det kunde ikke være Ministerens og hans Partis Pligt at bringe Orden i det Kaos, der opstod ved anden Behandling, mener jeg, han tager fuldstændig fejl. Der forelaa et Alternativ. Ministeren, hans Parti, dette Tings Flertal, hvis det vilde følge ham, kunde sige: Vi vil ikke bøje os for Afstemningen ved anden Behandling, vi ønsker, at denne Afstemning ved tredje Behandling gøres om. Det kunde Ministeren have sagt, det var jo hans Ænske, og han stillede ogsaa et Ændringsforslag derom i Udvalget, hvilket imidlertid blev taget tilbage. Det havde der været parlamentarisk Mening i, for saa vidt Ministeren vilde have tilføjet: Og dette Forslag om at gøre om ved tredje Behandling, hvad der blev vedtaget ved anden Behandling, gør jeg til et Kabinetsspørgsmaal. Saa havde der været Mening i det.

Naar Ministeren ikke vilde gaa den Vej, havde Administrationen, det vil sige Ministeren, efter min Mening kun een naturlig parlamentarisk Pligt, nemlig at bringe formel Orden i Lovforslaget, saa det værdigt kan sendes af Folketinget over til det andet høje Ting. Det var Administrationens simple Pligt og Skyldighed. Jeg skal ikke komme ind paa, om de 5 konservative Medlemmer, der vandt Sejren ved anden Behandling, kunde have gjort det og skulde have gjort det, det er et Spørgsmaal, der ikke vedkommer Ministerens Pligt; men de kunde jo med nogen Ret sige, at de netop kun har villet have Princippet til Afstemning. Det er ikke noget usædvanligt i det parlamentariske Liv, at et Mindretal siger: Vi vil ved en Afstemning have et Princip prøvet, og sejrer det, maa selvfølgelig Konsekvenserne deraf drages gennem Ændringsforslag. Det er altsaa en Slags Dagsorden-Debat, om man vil, hvor et Flertal siger: Vi anerkender ikke, at man underkender Forsikringsprincippet af 1921, vi opretholder det og vil have Lovens Revision udarbejdet i Overensstemmelse med dette Princip.

Ministeren fulgte altsaa ikke den Vej, Ministeren har overhovedet intet foretaget sig. 3 af Udvalgets konservative Medlemmer stiller nu Ændringsforslag, der foregiver at ville bringe Lovforslaget i formel Orden. Det er ikke, som det ærede Medlem Hr. P. Munch kom til at sige, et Flertal, der indstiller, der foreligger ingen Flertalsindstilling fra Udvalget, skønt Udvalget har været samlet mellem anden og tredje Behandling, der foreligger to Mindretalsindstillinger. Den ene er altsaa de Konservatives, hvortil ganske vist nu Venstres Ordfører noget nølende har sluttet sig, og den gaar ud paa, at Invalidere fremtidig skal være 540 Kr., hvortil der kan gives et Tillæg paa 180 Kr. i Hovedstaden, 140 Kr. i Købstæderne og 100 Kr. i Landdistrikterne. Men nu vil jeg nok spørge: Er det de ærede Forslagsstilleres Mening, at hvis dette Forslag bliver vedtaget her ved tredje Behandling, vil man ogsaa arbejde for, at det bliver endelig Lov?.... Nej, det er ikke den ærede konservative Ordførers Mening, han ryster paa Hovedet. Han anbefaler altsaa noget, som hans Meningsfæller i det andet høje Ting ikke vil staa ved, og som han ikke ønsker, de skal staa ved. Han anbefaler, at Folketinget her ved tredje Behandling skal give Lovforslaget en Skikelse, som han ønsker, at det andet høje Ting skal lave om. Det maa han ogsaa gøre, for saa vidt som det, han her foreslaar, ikke en Gang er det, som der dog var naaet